

בזורו של מר"ן

רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל

משולחנו של מר"ן פאר הדור זצ"ל

כניסה 18:59
ציאה 19:48
זמנים לפי אור החיים הקדוש

מצא אשה מצא טוב

בגמרא במסכת ברכות (דף ח.) אמרו: נאמר בספר תהלים: "על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא", אמר רבי חנינא, לעת "מצא", זו אשה, שנאמר בספר משלי: "מצא אשה מצא טוב". ועוד אמרו בגמרא, שבמערבא, כלומר בארץ ישראל, כשהיה אדם נושא אשה, היו אומרים לו כך: מצא או מוצא? כלומר, האם עליך נאמר "מצא", או עליך נאמר "מוצא"? מצא, שנאמר "מצא אשה מצא טוב", מוצא, שנאמר "ומוצא אני מר ממות את האשה". כלומר, היו בני ארץ ישראל שואלים בלשון המקרא, האם עליך נאמר "מצא אשה" שאז היא אשה טובה ועולה הזיווג יפה, או שחס ושלום עליך נאמר "ומוצא אני מר ממות את האשה", שאז הזיווג אינו עולה יפה.

ומרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל היה אומר בשם ספר "איי היים", שכאשר הזיווג אינו עולה יפה, אז יש מריבה וקטטה בין בני הזוג מידי פעם בפעם, עד שאומרים להתגרש, ושוב עושים שלום ביניהם וחיים עוד תקופה מסויימת, ושוב חוזרים ורבים ומשלימים, נמצא שהאשה אבודה מבעלה, ולכן על מציאתה נאמר "מוצא", כי בכל פעם על הבעל לחזור ולמצוא אותה מחדש, אבל אם היא אשה טובה ומתאימה לבעלה, הרי אז מציאתה היא בגדר "מצא", כי די לו לבעלה למצוא אותה פעם אחת וטוב לו.

השבת נקרא: "שופטים ושופטים יתן לך בכל שעריך אשר ה' אלוהיך נותן לך לשבטיך, ושפטו את העם משפט צדק". בכל שנה אנו קוראים פרשה זו בשבוע הראשון של חודש אלול, לרמז לנו כי עלינו להתכונן לחודש הרחמים והסליחות ולקראת הימים הנוראים הבאים עלינו לטובה על ידי חשבון נפש, איך עברה עלינו השנה הנוכחית? ובמה עלינו לתקן את דרכינו ולהשתפר במעשינו לקראת השנה הבאה. על כל אחד מאיתנו לשים לו שופט ושוטר אישי, בכל אחד ואחד מהשערים שבו, אם זה על פיו לבדוק מה נכנס לפיו ומה יוצא ממנו, על אוזניו, לבדוק מהו שומע, על עיניו לבדוק מהו רואה, ועל כל פעולותיו היום יומיות, האם הם עומדות בכללי מצוות התורה בין אדם למקום ובין אדם לחברו? וזאת על ידי לימוד מוסר וחשבון נפש יומי. אלא שרוב בני האדם, עסוקים בשגרת יומם הקבוע, ואין לבם לבדוק את עצמם, לכן תקנו לנו חכמינו בימים אלו את אמירת הסליחות ותקיעת השופר, כדי שנעצור לרגע את מרוץ החיים, ונתחיל להתבונן, וכפי שאנו אומרים בסליחות, "בן אדם מה לך נרדם? קום קרא בתחנונים! רחץ וטהר ואל תאחר, בטרם ימים פונים". עלינו מוטלת החובה להתחיל מהיום את תיקון דרכנו, ולא להתעלם מימים גדולים אלו המסוגלים לתשובה אמיתית. רבינו יוסף חיים זצ"ל, מביא על כך משל יפה. מעשה בארבעה שותפים בעלי עסקים שהיו עשירים גדולים וטרודים בעסקים שהסתעפו גם לחוץ לארץ, וזמנם לא היה פנוי לענייני הבית השוטפים. בצר להם, שכרו להם משרת משותף אשר היה קונה את כל צרכי הבית, הכוללים, מוצרי מזון, פירות וירקות, ובסוף כל שבוע היה מדווה לכל אחד מארבעת השותפים את ההוצאות, ומקבל אותם חזרה בצירוף שכר טרחתו. במשך הזמן ראה המשרת כי הם טרודים בעסקים ואין ליבם פנוי לבדוק את הקניות שהוא עושה, וכי הם משלמים את כל מה שהוא דורש ללא פיקוח, והחל לאט לאט להוסיף על המחיר האמיתי ולשלשל לכיסו את העודף ללא ידיעתם. לימים, החל אחד העשירים לשים לב כי המחיר שדורש המשרת עבור הקניות, טופח בצורה מוגזמת, והיסב את תשומת ליבם של חבריו לחשד, כי המשרת משלשל לכיסו כספים שלא מגיעים לו, ובהתייעצות שעשו, החליטו, כי בשבועות הקרובים, בכל שבוע של קניות יצטרף אחד העשירים לקניות עם המשרת, וכך יוכלו לבדוק את מעשיו, ואכן בשבוע הבא הודיעו לו כי מעתה יצטרפו אליו לקניות כל אחד בתורו. שמע זאת המשרת ונחרד, הרי עתה יתפשו אותו ואת מעלליו, ומיד החל לטכס עצה איך לקדם את פני הרעה. חס מאוד ואין מיווג הראשון לבוא אתו לקניות, אמר לו המשרת, מה לך ולשוק, שם יש דוחק וצפיפות, חם מאוד ואין מיווג אויר, יש חשש גדול שידחפו אותך ויכול אתה ליפול, אין זה מתאים למעמדך לבוא למקום בזוי זה. שמע זאת העשיר, נרתע, והחליט שלא ללכת. שמח המשרת ואמר, ברוך ה', מהראשון נפטרתי. בשבוע הבא רצה העשיר השני לבוא, מיד החל המשרת לומר לו, מה לך ולשוק חם וצפוף, זה לא מתאים לך, וכיוצא בזה. אך העשיר השני לא ויתר, ואמר, למרות הכול אני רוצה לבוא! הלכו יחד לשוק, אך מיד כשהגיעו, החל המשרת לספר לעשיר את ההיסטוריה של השוק, הראה לו פרסומות ומודעות, דיבר אתו על מיני השאים הקשורים לשוק, עד שיצאו מהקניות, והעשיר לא הספיק לשים לב למחירים ולסחורה, וכך ניפטר המשרת גם מהעשיר השני. בשבוע השלישי, בא העשיר השלישי, ושוב ניסה המשרת להניאו מלבוא, אך העשיר החליט בכל זאת לבוא, וכשנכנסו לשוק החל המשרת לדבר על נושאים אחרים להסב את לבו של העשיר, אך העשיר השלישי בקש מהמשרת לא לדבר אתו כלום, כיון שהוא רוצה לשים לב למחירים. ואכן ראה העשיר, כי המחירים לא תואמים את הדו"ח של המשרת, שאל העשיר את המשרת לפשר הדבר, והמשרת שהיה ערמומי אמר לו, מה שאתה רואה פה בזול, כי זה סוג ב', ואני הבאתי סוג א', שזה הרבה יותר יקר, וכן היום הפירות קטנים, לכן הם זולים, ואני הבאתי פירות גדולים שהם יותר יקרים, לכן שלמת יותר. שמע זאת העשיר השלישי, ועבר לסדר היום. בשבוע הרביעי הגיע תורו של העשיר הרביעי לבוא אתו, וגם פה לא הצליח המשרת להניאו מלבוא, ולא הצליח להסחית את דעתו מהנעשה בשוק, וכששאל אותו העשיר מדוע המחירים כאן זולים יותר מהדו"ח שהוא מוסר להם, חזר המשרת על גרסתו כי כאן זה סוג ב', והפירות קטנים יותר, וזה שונה ממה שהוא קנה בעבר, סוג א' וגדול יותר. אך לתדהמתו, מיד הוציא העשיר הרביעי מכיסו פירות משבוע שעבר, והוכיח למשרת כי זה בדיוק אותו דבר, באיכות ובגודל, ולא נותר אלא להגיע למסקנה, כי המשרת אינו דובר אמת וגזל אותם במשך תקופה ארוכה. הנמשל, אנו עומדים בימי הרחמים והסליחות, יש כמה שיטות ליצר הרע, איך להשאיר את האדם בשגרת יומו ולא לתת לו את ההזדמנות לחשבון נפש אמיתי והכנה נאותה לימים הנוראים. לראשון הוא אומר, מה לך בימים אלו לקום מוקדם לסליחות, לשמוע שופר, ודברי התעוררות, הרי אתה מפונק ועייף, בבית הכנסת צפוף וחם, הישאר בביתך ובמיטתך, ואם לא הצליח, ובכל זאת לבית הכנסת, מיד מסיח את דעתו להתבונן מי נכנס ומי יצא, כמה מנורות דולקות וכמה נשרפו, האם המזוג עובד ולאזה כיוון, מי נרדם ומי ער, או שפוגש חבר ומתחילים בשיחה עירה, עד שלא שם לבו כלל לסליחות ולשופר וכמו שנכנס כך יצא. לשלישי שכבר בא ומחליט לא לשים לב לסובבים ולהתרכז אך ורק בסליחות ובשופר, אומר לו יצר הרע, כל מה שאתה רואה ושומע, נאמר רק לצדיקים המיוחסים שהם סוג א', ואין הדברים אמורים לגביך שאתה אדם פשוט ועסוק וטרוד, פטור אתה מכל שינוי והתעוררות. אך האדם האמיתי שרוצה להתעורר ולהכין עצמו כיאה וכיאות לקראת הימים הנוראים, הרי שעליו לדחות את כל דברי ההסתה של היצר הרע, והנטייתו של האדם לעצלות ולשגרה, ועליו לומר, עלי דיבר הכתוב "נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד ה'". אמן.

העלון לרפואת שלום בן לאה

רוצים לקבל העלון שלחו בקשה
050-6255911

העלון לעילוי נשמת מור אבי ניסים אלבס בן ברטה ושלמה שלמה שלם בן שושנה שושנה שלם בת ויקטוריה ידידי איציק הרוש בן חנניה

זיזוק לאליהו

אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק רבונה מסלגה
להצלחת אשת חיל שלי היקרה
הבן והבנות למשפחת אלבס

שופטים | אלול | תש"פ

מפטיירין - אנוכי אנוכי

"אני ל' דודי! דודי ל'?"

החיזוק השבועי

הרב אליהו רבי שליט"א ראש כולל "עטרת חכמים" חולון

שלום וברכה מורי ורבותי!

המשנה במסכת סנהדרין דף ל"ז ע"א מספרת, שכאשר היו מגיעים עדים לספר על אדם שמגיעה לו מיתה, לדוגמא הוא רצח מאן דהוא, והיו הדיינים יושבים איתם לוודא עד כמה הדין הוא דין אמת, כי על פי העדות שלהם, היו אמורים להרוג את אותו אדם.

היו הדיינים מכניסים את העדים לחדר ואומרים להם: "אתם יודעים למה נברא אדם הראשון אדם אחד בלבד ולא נבראה קבוצה של אנשים? למה הקדוש ברוך הוא לא ברא את העולם עם עשרה או עשרים אנשים שנולדו ראשונים? מדוע הוא ברא רק אדם אחד ולאחר מכן ברא ממנו את חוה ורק לאחר מכן הם פרו ורבו והביאו את כל העולם הזה אל תיקונו, למה?"

בכדי שתדע, כל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא (סנהדרין פ"ד מ"ה) - בדיוק כמו שכל מי שהורג נפש אחת, כאילו הרג עולם מלא."

מסיימת המשנה ואומרת: לפיכך חייב כל אדם לומר, בשבילי נברא העולם (שם).

למה? מה הפלוס בזה? מה מיוחד באדם שמסתובב בעולם ואומר: "הכל נברא בשבילי?"

אומר לך הקדוש ברוך הוא: "יקירי! יש לך יכולות, יש בך כוחות ולא תמיד אתה משתמש בהם, לפעמים אתה רואה את העולם כולו כזה גדול ואת עצמך כבורג כל כך קטן במערכת עד שאתה לא נותן לעצמך את הביטוי הנכון.

"אני מבקש ממך, תבין עד כמה אתה משמעותי, תבין עד כמה אתה גדול, תבין עד כמה העולם כולו לא נברא אלא בשבילך ומשם תלך ותצליח."

אתה פוקח את העיניים בבוקר, אתה חייב לומר לעצמך: "בשבילי נברא העולם", משם ואילך ההצלחה מובטחת לך ברוחניות ובגשמיות.

כל בוקר בפתחת העיניים, מיד לאחר מודה אני, כל אחד מאיתנו אומר: "בשבילי נברא העולם", ויוצאים לניצחון של יום נוסף.

בהצלחה רבה לכולנו,

וברוכים תהיו!

חודש טוב ומבורך

לשון הרע
לא מדבר אליו

החפץ חיים
רבי ישראל
מאיר הכהן
צוק"ל

הלכות לשון הרע, כלל ג', הלכה ז'
דע כלל גדול ועיקר בעניינים אלו של לדון
לכף זכות. אם הוא רואה אדם שדיבר או עשה
מעשה בין
אם הוא דבר שבין אדם למקום, בין אם דבר שבין
אדם לחברו, ואפשר לדון לכף חובה ולכף זכות. אם
האיש ההוא ירא אלוהים, חייבים לדון אותו לכף
זכות, אפילו אם מצד הדעת הדבר יותר קרוב לכף
חובה. ואם הוא אדם בינוני שלפעמים נזהר מן
החטא ולפעמים נכשל בו, אם הספק שקול - מצוה
לדון לכף זכות. כמו שאמרו רבותינו ז"ל: הדין את
חבירו לכף זכות, המקום ידיניהו לכף זכות, והוא
נכנס בכלל מאמרו יתברך "בצדק תשפוט עמיתך".
ואפילו אם הדבר נוטה יותר לכף חובה, נכון מאוד
שיהיה הדבר אצלו כמו ספק ולא יכריע לכף חובה.
ובמקום שיותר נוטה לכף זכות, ודין אותו לכף חובה,
ועבור זה הלך וגינהו, מלבד שעבר על "בצדק
תשפוט עמיתך", עוד עבר בזה על סיפור לשון הרע.
הלכות לשון הרע, כלל ג', הלכה ח' - ואפילו במקום
שהכף חוב מכריע יותר, שמצד הדין אין איסור כל
כך אם יכריעוהו לכף חובה, היינו לעניין שיוסכם
בעיני עצמו עליו שעשה שלא כדיון. אבל אין למהר
לילך ולבזותו אצל אחרים. הלכות לשון הרע, כלל
ד', סעיף א' אסור לספר על חבירו אפילו שלא
בפניו דבר שיתבזה בכך. ואפילו אם ראה אותו
מתנהג שלא כדיון בדבר שבין אדם למקום, גם כן
אסור לגנותו בזה. למרות שבעצם חבירו שרוצה
לספר עליו התנהג לא כראוי כלפי שמיים .. הלכות
לשון הרע, כלל ד', סעיף ב' ואין חילוק בזה בין אם
הוא לאו גמור, או עשה גמורה שמפורסם אצל כולם
לאיסור, שבוודאי יתבזה מאוד לפני השומע על ידי
סיפורו. וגם הוא דבר שהמון יהודים לא נזהרים בו,
כגון שרוצה לספר על חבירו שאינו רוצה ללמוד
תורה. אף על פי כן אסור, כיון שבעצם מספר על
חבירו שאינו מקיים את התורה כראוי.

הדפסת, הפצת, זכית בזיכוי הרבים

רוצים לקבל העלון
שלחו בקשה WhatsApp
050-6255911

העלון לרפואת חולי ישראל
ובכללן לרפואת שלום בן לאה

העלון לעילוי נשמתם של מור אבי היקר
ניסים אלבס בן ברטה ושלמה וחמי משה
חכמון בן רינה